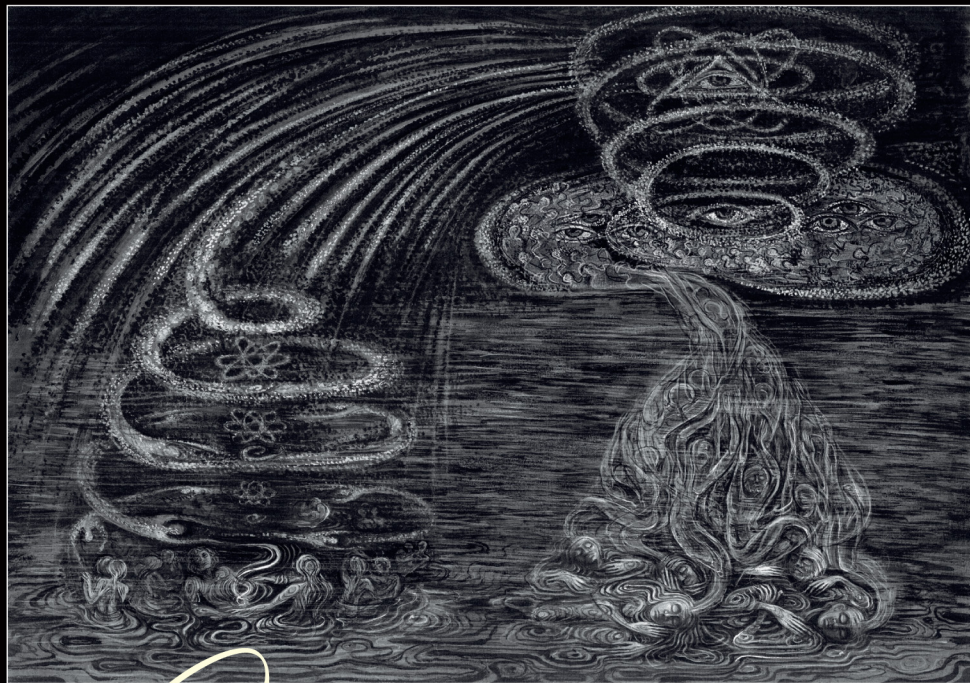

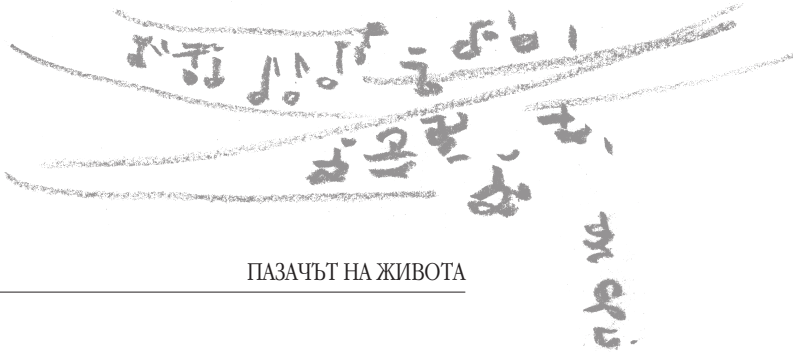
ЕЛИСАВЕТА ЛОГИНОВА

Изазът на
Живота

СЕРИЯ • ОРАКУЛ •

ПАЗАЧЪТ НА ЖИВОТА

ЕЛИСАВЕТА ЛОГИНОВА

Назадът на Живота

С Е Р И Я • О Р А К У Л •

*Ако искате да закупите книги на ИК „Кибеа“,
можете да ги поръчате ги чрез най-близкия до вас
книготърговец, или на телефон (02) 988 0193,
както и на електронните ни пощи
bookstore@kibea.net и office@kibea.net..*

ЦЕНТЪР ЗА КНИГИ И ЗДРАВЕ „КИБЕА“

София 1000, ул. „Д-р Вълкович“ №2А
(близо до ул. „Ангел Кънчев“ и ул. „Солунска“)

Фирмена книжарница: 02 988 01 93

Елисавета Логинова
ПАЗАЧЪТ НА ЖИВОТА

Силата на живота след смъртта

- © Издателска къща „Кибеа“, 2013
- © Елисавета Логинова, текст и рисунки, 2013
- © Марина Иванова, илюстрация на корицата, 2013
- © Красимира Деспотова, графичен дизайн, 2013

ISBN 978-954-474-628-5

Нека спрем за миг и се замислим за това как животът ни протича. Как се изнизва като пясък между пръстите ни и не можем да го спрем. Не можем да го спрем, защото това е кръговратът, който съществува и ще съществува. Кръговратът, наречен живот и смърт и още нещо. А какво е това още нещо? Тайнството на началото и на края. Ние живеем в материалния свят и постоянно искаме, търсим, желаем да имаме, да достигнем щастието, а когато го достигнем, да го задържим и така да удължим престоя си на Земята. В тази гонитба за щастие ние вътрешно, дълбоко в душата си се страхуваме от нея – Смъртта, която ще ни пречи да стигнем щастието. Защо, се питам, изпитваме страх? Толкова ли е страшна смъртта? Мисля си, че ако всеки един от нас ежедневно отделя минути да помисли, да анализира смъртта, ще живее по-спокойно и няма да изпитва страх от смъртта. Ще усмири душата си и така ще може да се реализира в настоящето и да успее да достигне щастието.

В моята книга се говори за смъртта. Надявам се да откриете отговорите на своите въпроси за това какво е тя – Смъртта и има ли живот след смъртта. Може би има още много и много въпроси, свързани с това тайнство, но... аз ще кажа, че за мен от отговорите, които дадоха моите Учители, аз разбрах най-важното и то е, че Пазачът на живота ни е Смъртта. Тя пази Познанието и ни дава началото, за да може да бъде Животът.

Елисавета Логинова

ОТ НЕЗАПОМНЕНИ ВРЕМЕНА преходността на човешкия живот е съпътствана и осветявана от нелинейните представи за неговото продължение след физическата смърт. В различните култури космогония и философия изграждат модели на едно реално съществуване в многопластови пространства, през които духът преминава, в зависимост от това как е живял. Артефактите от намерените погребения ни дават насока за предположения какъв е бил материалният живот, който продължава и в отвъдното. В мозайката на миналото живот и смърт са трансформиращи се фази на единно съществуване в пространство и време. Неизмеримо богатото наследство на сакрална и философска литература разкрива пространствени модели, в които едга сега навлиза квантовата физика. Много автори публикуват проучванията си в тази област. Необхватен е материалът, подходящ да бъде цитиран за доказателство как трансцендентната мъдрост е вълетена в човешкото битие. Умишлено се отказвам от изкушението на литературните препратки, които да наклонят везните в една или друга посока.

Пулсациите в преоткриването на истини периодично забихрят и темите около смисъла на човешкия живот. Има ли живот след смъртта? Известни са философският скептицизъм и самоиронията, съпътстващи много учени и лекари в описването и изследването на състоянията, граничещи със смъртта, често тяхната собствена смърт.

Философия, литература, наука боравят лесно с живота и смъртта като удобни инструменти за своите заключения или обобщения. За обикновения човек живот и смърт са по-често драма, отколкото път, който трябва да се извърви.

Трябва ли и как да се извърви? Къде е началото – в живота или в смъртта? Отново под прожектора застава смисълът. Какъв е смисълът на човешкия живот извън субективната представа на всеки индивид? Психолозите, надарени с магическо слово, ни убеждават в силата на положителното мислене. А защо да не мислим положително и за смъртта като за гърбо на хоризонта, под което отиваме да седнем, и с поглед към звездите да се слеем с Вечността? Какво може да ни накара да осмислим смъртта и да не се страхуваме от нея?

В „Пазачът на живота“ диалогът с Учителите като нишката на Ариадна ни повежда отново в лабиринта от познание за пространства, недостъпни за обикновеното човешко съзнание. Диалогът е добре известна многолика форма за търсене на истини, за предаване и осмисляне на знания. Разговорите с Учителите, осъществени благодарение на способността на Елисавета Логинова да навлиза в света на незримото, са познати от публикуваната поредица „Колелото на съдбата – Светлина от Акаша, Пътят на светлината, Родени от светлина“, „Писма от звездите“, „Истината, твоята истина, истината за теб и мен“. Темите са много – устройството на Вселената, началото на човешката раса, пътят на духа, Латералното Пространство, паралелен свят и пространствени измерения, астрология, основи на физическото битие във Вселената, въпроси за човешкия мозък, кинетичната енергия и система от упражнения за нейното раздвижване, Огледалният Свят, Сътворението, пред прага на съня и още, и още... А сега темата на разговорите е смъртта. Това познание, в което ни въвеждат Учителите под формата на отговори,

е познание, актуализирано за времето, в което живеем. Една философия, която ни очертава пътища към смисъла, които всеки да извърви и открие сам, и насочва светлината към вечно трансформиращата се Цялост и Единство на Вселената, от която сме частица. Учението ни загатва за неоткриваемата същност на Творението, на което принадлежим, и фокусира една изчистена отпразна точка – „аз съм ти и ти си аз“. Най-ценното в този диалог е реалната връзка с Учителите. Имаме шанса да присъстваме и сме свидетели на този обмен, контакт. Ели навлиза в специфично състояние, в което трансформира информацията от невидимите нива в достъпна за нас форма. Освен живия словесен контакт, който установява, тя изписва информацията на български език или под формата на кодиран текст с различни изразни средства, някои подобни на йероглифи. Има формули, схеми и чертежи, нотно писмо, рисунки. Всичко това е информация, която може да бъде обсъдена, докато се получи изчерпателен отговор, а и да се провери достоверността му, естествено в достъпна за нас сфера. Често след такъв сеанс Ели разказва какво е видяла в съзнанието си, докато предава информацията. В текста на това издание има отразени такива моменти. Езикът на Учителите има своя специфичен леко архаичен и напевен изказ, който е предаден дословно, защото и най-малката корекция в името на лингвистичната висота носи риска да промени смисъла. Само един задълбочен прочит на текста може да допълни картината, която се опитам да опиша.

Марина Иванова

ЕЛИСАВЕТА ЛОГИНОВА